

ΕΤΟΣ Δ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 207

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτίας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆκε 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐστὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἂν τίτωσ ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1883.

ANEMOMAZOMATA

Οἱ Θεσσαλοὶ βουλευταὶ, οἱ μετρωλογικὴν ὑπομονὴν μέχρι πᾶσι δουλεύοντες τὸ κόμμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐστίκω-
πι κεφάλι μόνον προχθές, κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου
ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν παραδεκτῶν χαλκίνων νομισμάτων ἐν
αἷς καταθέσειν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα. Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ
αὐτοῦ ἀποδεικνύεται τράνωσ ὅτι πάντοτε προσιπεθέτομεν,
καὶ οἱ κκ. Θεσσαλοὶ βουλευταὶ εἶνε βουλευταὶ φροντίζοντες
καὶ περὶ τῆς δεκάρας.

Καὶ ὅμως θὰ ἦτο σωτήριον ἂν ὁ νόμος ἀπερρίπτετο, διότι
ἐπιβλήθητο διπλῆ ἀφέλεια. Θὰ ἐπίπτε το ὑπουργεῖον καὶ
ἐξασφαλιζέτο ὁ δημόσιος πλοῦτος, ἐπειδὴ εὐκολώτερα κλέ-
πεται μία δέση χαρτονομισμάτων παρὰ δέκα βαρέλια χαλ-
κίνων νομισμάτων.

Ἐτελείωσε καὶ ἡ δίκη τῶν καυιέδων, τὸ δικαστήριον πα-
ράθεν ὅτι καὶ ἡ πλαστογραφία τῶν καυιέδων ἐγένετο ἐκ
πατριωτισμοῦ, διότι ἦτο ἐμμέσος πόλεμος κατὰ τῆς Τουρκίας,
ἐπὶ ἧσιν ἀθώους τοὺς κατηγορούμενους.

Καὶ οὕτω πάνε καὶ οἱ καυιέδες, καὶ ἀπομένομεν μετὸν
καμὸν των. Καὶ ἡ Ἰωλκός, δεσμία οὐσα ἐν Πειραιεὶ ἀπο-
πέσει πάλιν διὰ Κολχίδα μετὸ φορτίον χρυσοῦ δέρατος. Ἄν
ἐκ κἀμῃ καμμίαν παρατήρησιν ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις, ἔχο-
ρει πρέχειρον τὴν ἀπάντησιν. Τῇ λέγομεν ὅτι τὴν ἀφελή-
σαν ἀξίωσαντες τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χαρτονομισματοῦ τῆς.

Ὁ Τηλέγραφος τὰ ἐσάσισε μετὴν ἀλήθειαν. Ὡς καὶ
ἡρῶν αἱ ἀλγηδόνες, ἅς ὑποφέρει ὁ σεβαστὸς ἀσθενὴς κ.

Κουμουνδούρος, ἐστρέβλωσεν τὸ ἔνομά του ἐν τινι προχθεσινῷ
φύλλῳ εἰς Κοτμονόπυον!!

Ὁ Φανὸς τῆς Σύρου εἶνε ἐφημερὶς ἐξαιρετος καὶ συνερ-
γάτης τακτικῆς τοῦ Ἀσμοδαίου εἰς τὴν στήλῃν τῶν Ἀ-
πανθισμάτων. Ὅταν ὁ Φανὸς γράφῃ μετὰ τὰς ἀναποφεύ-
κτους ἀπολύτους ὀνομαστικὰς του διάφορα περὶ τῶν ἐν Σύρῳ
εἶνε μοναδικός. Ὅταν ὅμως ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν προορισμὸν
του καὶ γράφῃ ἀρθρα περὶ ἐταιριῶν χρησιμωτάτων, σπου-
δαιοτάτων καὶ ἐθνωφελῶν, οἷα ἡ Πανελλήνιος Ἀτμοπλοικὴ
Ἐταιρία, τότε ἀκούομεν νὰ μυρίζῃ καὶ τὸ α καὶ λάδι πολὺ
ταγγόν. Ἄς ἀκούσῃ τὴν συμβουλὴν μας ὁ φίλος Φανὸς ἅς
περιοριζέται εἰς τὰ καθαρῶς ἰδικά του καὶ ἅς ἀφήσῃ τὴν Πα-
νελλήνιον, μέχρι τῆς ὁποίας δὲν εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ φθάσῃ
τὸ θαμβόν φῶς του.

Ὡς φαίνεται ἡ καταναγκαστικὴ κυκλοφορία μένει ἐτι ἀγα-
πητάσιστον ἂν ἀρθῇ ἡ ἔχι, διότι εἶνε ἀμφίβολον, ἔσα καὶ ἂν
λέγωνται, ὅτι ὁ κ. Τρικόπησ καὶ ὁ κ. Καλλιγῆσ, ὅτινες εἶνε
διοτράπεζοι θὰ παραδεχθῶσιν νὰ ὀλιγοστεύσῃ ἡ μεγάλη τῆς
τραπέζης των πτωχία.

Ὁ κ. Σκυλλίσσης μετὰ τὸ προχθεσινὸν ἀρθρον του εἰς τὴν Ἐ-
φημερίδα, ἀπῆρθημε τοὺς κλέπτας τῶν δημοσίων χρημά-
των διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Ἐλησμό-
νησεν ἄρα γέ ὅτι τὰ γράμματα εἶνε μένον 24;

POT—POURRI.

‘Οσημέραι κρατώνεται παρά τῇ λαῖ ἡ διάδοσις ὅτι ὁ Γεωργιος Ἰακωβάτος, ὁ Γεωργαντάρας, δὲν ἀπέθανε. Καί, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἰξεύρω τί με κίμνει: νὰ τὸ πιστεύσω καὶ ἐγὼ ἀσυνειδίχως. Μοὶ φαίνεται ἀπλούστατον τοιαύτη ὑψηλὴ τοῦ θανάτου εἰρωνεία νὰ συλληφθῆ, νὰ χωρέσῃ, καὶ νὰ μετενεχθῆ εἰς τὴν πραγματικότητά ἀπὸ τοῦ ἐγκρατοῦ τοῦ Γεωργαντάρα, ἐν ᾧ ἀκαλείπτως ἐγρονθοκοποῦντο μεγαλοφυὰ καὶ μωρία, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἐνθυμούμαι ὅτι ἐπεθύμησά ποτε νὰ ἦμην μέλος τῆς ἐπιστήμης τοῦ Λαβῆτερ ἵνα ἐξετάσω τοὺς παραδοξοφυεῖς βεβαίως γύρους καὶ λοβοὺς του. Φανταζόμεθα λοιπὸν ἤδη αὐτὸν κεκλεισμένον εἰς κανὲν ἰδιοτρόπως διεσκευασμένον δωμάτιον τῆς ἰδιορρύθμου οἰκίας του, νεκρὸν ἔξω πιστευόμενον, ἀλλὰ ζωντανόν, δλοζώντανον, πλήρη βίωμης διασκελιζόντα τὸ δωμάτιον, οὐτινος τὸ δάπεδον θὰ τρίξῃ ὑπὸ τοὺς βαρεῖς πόδας του καὶ φανταζόμεθα τὸν ἀδελφὸν Νικολέτον ἢ τὸν ἀδελφὸν Χαρχαμπάκη ἀνοίγοντας μυστηριωδῶς τὴν θύραν, κρατοῦντας ἐν χερσὶ σωρείας ἐφημερίδων καὶ ἐπιστολῶν, καὶ ἀνκοινοῦντας αὐτῷ ἐπιμελῶς πᾶν τὸ λεχθὲν ἢ γραφὲν περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου του, ἐνῶ ἐκαίνοσ σαρκῶνιον θὰ γελά καὶ αἱ γωνίαι τοῦ στόματός του θὰ διατελλῶνται μέχρι τῶν κροτάφων, ἐξαπλουμένης τῆς χαρᾶς ἐφ’ ὅλης του τῆς μορφῆς μέχρι καὶ τῆς θεοζυρίστου κορυφῆς του. Καὶ ἔπειτα φανταζόμεθα αὐτὸν ἐν ἡμέραις βουλευτικῶν ἐκλογῶν ὑποψήφιον καὶ τὸν λαὸν ἐν ἀλλαλαγμοῖς συνωστιζόμενον περὶ τὴν κάλπην του καὶ πληροῦντα αὐτὴν σφαιριδίων λευκῶν καὶ κραυγάζοντα: «Γεωργαντάρας ἀνέστη!» εἰς ἀνάμνησιν τῆς μὴ γενομένης ταφῆς του. Καὶ ἔπειτα πάλιν αὐτὸν ἐρχόμενον μετὰ δόξης καὶ πομπῆς εἰς τὴν πρωτεύουσαν κοροϊδεῦσαι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ πιστεύσαντας καὶ μὴ πιστεύσαντας τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Τέλος πάντων! Καὶ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ φοβεροῦ Θηβαϊκοῦ δράματος, τοῦ Βελεντζεῖου ἀγῶνος ἢ ὅπως ἄλλως ἐπωνομάσθη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακαλύψεως του ἔληξε προχθὲς, καὶ ὁ ἥρωσ, ὁ τσαῦτα διαπράξας ἐν τοῖς θεσσαλικοῖς πεδίοις καὶ τοῖς ταμείοις τοῦ δημοσίου, μόλις προφθάσας νὰ φορέσῃ ἐξερχόμενος τῆς αἰθούσης τοῦ Βαρβακείου τὸν ἐρυθρὸν χιτῶνα τοῦ Γαριβάλδη καὶ τὴν χλαμύδα τοῦ Μιλτιάδου, ἀναγκάζεται νὰ μεταλλάξῃ αὐτὸ με συμφωνότερον τῇ τωρινῇ ἐποχῇ ἐνδύμα, πτέρωμα περιστερᾶς, ὅπερ ἐπέκλῃσαν αὐτῷ τριπλῇ ἀθώωσις: διότι καὶ ἡ πρώτη ἐν Σύρῳ καταδίκη αὐτοῦ διὰ τὰ γραμματόσημα ἦτο ἡ μάσκα τῆς ἀθώωσεως. Ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ μορφήν ἐπιδεικνύομεν τὸν κ. Βελέντζαν ἐν τῇ σελίδι τῶν χρονογραφικῶν πρὸς ἠθικὴν οἰκονομίαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἀλλὰ πολὺ φοβούμεθα ὅτι ταχέως θὰ βαρυνθῇ τὸ πτέρωμά του καὶ τὸ πιθαγώτερον θὰ τὸ ἀνταλλάξῃ ἐν πτωχόφωρον βουλευτοῦ. Εἶνε δὲ καὶ ἐκ

τῶν προτέρων ὀρισμένη ἢ ἐν τῇ βουλῇ θέσις αὐτοῦ, ἀφοῦ φανερὸν ὑπάρχει προηγουμένον τὸ τῶν ἐντίμων κυρίων Βαλοσποῦλου καὶ Νικολεπούλου.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἤρξαντο καὶ διεκόμισαν πάλιν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς: αἱ δὲ σπουδαῖαι συνέφοι ἤρχισαν νὰ παρέχων ἡμῖν πάλιν εἰκόνας τῶν ἐργασιασ τούτων, καὶ ν’ ἀναγγέλλωσιν ἡμῖν πότε συνεδρίασεν ἢ πότε δὲν συνεδρίασεν ἢ πότε θὰ συνεδριάσῃ ἡ Βουλὴ: διότι τὸ ἔθικον αὐτῶν ὡς χρονογράφων τοῦτο ἀπαιτεῖ: ἀλλ’ ἡμεῖς ταῖς συνεβουλευόμεν νὰ παύσωσιν ἐνθυμούμενοι αὐτὴν καὶ ριμῶσαι κἄν περὶ τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου Κτηρίου καθ’ ἕσασιν συμβαίνοντα τὴν μίαν ἡμέραν ἐν αὐτῷ κατ’ οὐδὲν διαφέρον τῶν γινομένων τὴν ἐπαύριον καὶ ὡς ἐκ τούτου φρονῶσιν ὅτι ὁ συνήθης περὶ ὁμοιότητος ὁρος συγκρίσεως «ὁμοιάζον δύο ὕδατος σταγόνες,» ρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ ὡς τετράκλιτος καὶ ὡς ἀπρόσφορος, ἀφοῦ ὑπάρχει νεώτερος καὶ κριβέστερος «ὁμοιάζον ὡς δύο συνεδριάσεις τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς». Καὶ τῷ ὄντι: ἀρχίζουσ αἱ συνεδριάσεις αὐταὶ ἀπὸ 3 1/2 μ. μ. ὁμιλοῦν δύο-τρεις-τέσσαρες, ὑβρίζουσαι αἱ δύο-τρεις, ἢ ὡρα γίνεται ἑβδόμη, καὶ τότε οἱ κατέχοντες τὴν μίαν πλευρὰν διευθύνονται πρὸς τὴν θύραν καὶ ἐξέρχονται πλὴν ὀλίγων, οἵτινες μένοντες ὀπίσω τῆς ἀριστερᾶς στήθης κρυφοκυττάζουσ τι θὰ κάμουν οἱ ἀπομείναντες συνάδελφοί των, ὡς μαθητάρια τὰ ὅποια ἔρριψαν κανόνι, κατὰ τὴν σχολικὴν ἔκφρασιν, προσπαθοῦν νὰ ἴδουσ τι θὰ κάμουν αἱ τῆς σχολείῳ ἀπομείναντες συμμαθηταὶ των.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅταν ἀποφασίζουσ νὰ συνεδριάσουσ αἱ συνερχόμενοι μόνον οἱ ἡμίσεις αὐτῶν, μετροῦνται, φωνάζουσ ὑβρίζουσ τοὺς ἀπόντας καὶ τέλος φεύγουσ καὶ αὐτοὶ κἄν πρὸς τὸν ἀέρα τους κατὰ τὸ Σύνταγμα ἢ κατὰ τὰ Πατήσια. Καὶ αὐτὰ λέγονται ἐργασίαι Βουλῆς: καὶ θεωρεῖται ὡς ἄξιον τοῦ κόπου νὰ μερμυγῆ τις περὶ αὐτῶν! Ἄλλο «Ἀσμοδαῖος» ἐν τῇ εὐτραπέλιᾳ του εἶνε πολλὰκις ἀσπαστικὸς καὶ δι’ αὐτὸ σπικνωτάτα ἐνθυμεῖται τὴν λεγομένην Βουλὴν καὶ συμβουλεύει καὶ τὰς σοβαρὰς συναδέλφους του αὐτὸ νὰ πράττωσιν.

Αἱ βυζαντιναὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι ἄλλοι ὑπ᾿ ἄλληλοι, εἰς οὓς κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην ἀλλαγὴν παρασίμων εἶχον ἀπονεμηθῆ ἑλληνικὰ παρὰ ἀπέρριψαν ταῦτα θεωρήσαντες κατώτερα τῆς ἀξίας. Συνεπεῖα τοῦτου πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ οἱ κκ. Μανώλης Μπουλεῆς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ἡμετέρων σκοποῦσιν ἐν τῇ μεθῶσιν τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐπιστρέφοντες τὰ ἀπονεμηθῆσιν αὐτοῖς τουρκικὰ παρὰ ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενα τῇ προσωπικῇ των ἰκανότητι.

TIK-TAK

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ἐάν ποτε ἐπρίκειτο νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ κρατούσα μερίς διὰ τινος ἐπωνυμίας εἰδικῶς ἐκφραστικῆς ἠθέλομεν προτείνει νὰ ὀνομασθῆ ἡ μερίς τῶν ταχυδακτυλουργῶν. Ὁμολογουμένως ἐν τῷ δημοσίῳ καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τῶν κορυφαίων τῆς μερίδος ἡ ταχυδακτυλουργικὴ φαίνεται ὁ κύριος νόμος τῆς υπέρβειος τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἀφ' ὧν ἐλλείπει τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς δυνάμεως, ἡ ἠθικὴ δύναμις. Εἰς τισαύτην τινὰ ταχυδακτυλουργικὴν, δεξιοπρατικὴν, ψαλσακαπικὴν σκηνὴν περιστάμεθα ἀπὸ τινων ἡμερῶν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς. Ἐνθυμείσθε πάντες τὴν πρόνοιαν τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργοῦ ὑπὲρ τῶν προνομίων τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ἥτις ὡς γνωστὸν πάντοτε ἐπαρκεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς, διὸ καὶ δικαίως θεωρεῖται μίᾳ τῶν λαμπροτέρων ἰατρικῶν σχολῶν τῆς σοφῆς Ἑυρώπης. Τὸ συμπέρασμα τοῦ ζήλου ἐκείνου τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἦτο ἡ ἐκ τῆς σχολῆς ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Γαλδάνη. Ἦδη ἔμωσ ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας κ. Φαλασκαπᾶς ἀνεκρούσατο πρῶμναν, καὶ ζητεῖ νὰ ἐπιβάλη εἰς τὴν αἰ ἐπαρκούσαν σχολὴν ἓνα προστατευόμενόν του, διὸ ἐγένετο ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἐχθρὸς ἀσπονδὸς τῶν προνομίων τῆς αὐτῆς σχολῆς. Εἰς τοὺς κατηγοροῦντας δὲ τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ ἀσυνεπείᾳ, ἀπαντῶμεν, ὅτι καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις ὁ κ. Λομβάρδος ἔμεινεν πάντοτε πληρέστατα συνεπῆς πρὸς τὸν ἑαυτὸν του.

* *

Εἶχομεν ἄλλοτε ὀρίσει ἐν τῷ «Ἀσμοδαίῳ» ἰδίαν θέσιν πρὸς ἀναγραφὴν τῶν μεγάλων ἐκείστης ἐβδομάδος γεγονότων· τοῦτο δ' ἐπαναλαμβάνομεν ἵνα ἔχωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας ἐνημέρους εἰς ταῦτα σήμερον ἀρκοῦμεθα σημειῶντες τὰ σπουδαιότερα δύο, ἥτοι τὴν ὑπὸ τῶν κκ. Πετρίτση, Σκουλούδη καὶ Τρικούπη ἐπιθεώρησιν τῶν δοκιμῶν τῶν τηλεβόλων Νόρδελφελδ, καὶ τὴν ὑπὸ δεκάδος ἐφημερίδων ἀναγραφομένην ἀποστολὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας ἐν δὲ ἀδιαδρόχου μανδύου (μουσαμᾶ) πρὸς χρῆσιν τῶν κλητῆρων παρὰ τοῦ κ. Ἀθηνογένη καὶ ἐτέρου ἀξιωματικῶν καπνοπώλου.

* *

Σήμερον τελεῖται κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ 37ος διαγωνισμὸς δι' ὄπλου καὶ πιστολίου εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων. Τὸ αὐτὸ ἀνέγνωμεν τὴν παρελθούσαν, τὴν προπαρελθούσαν καὶ πολλὰς ἄλλας πρὸ ἐβδομάδων Κυριακάς. Ἄλλ' ὁ διαγωνισμὸς δὲν γίνεται διότι ὡς φαίνεται οἱ σκοπευταὶ δὲν προσέρχονται ὥστε συμβουλευόμεν τὸν Πρόεδρον τοῦ σκοπευτηρίου ν' ἀναθέσῃ τὸν συναγωνισμὸν ἢ εἰς τοὺς ἐλευθέρους σκοπευτὰς τῆς Βουλῆς διὰ νομοσχεδίων μήκους 200 μέτρων ἢ εἰς τοὺς μονομάχους τῆς ἐποχῆς δι' ἐπιστολίων εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐφημερίδος

* *

Ἀφίκοντο διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ ἐκ Καλλιπόλεως εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀνήλθον εἰς τὸ

Ἄστυ τῆς Παλλάδος κατευθυνθέντα εἰς τὸ Cafe-Restaurant Τίνας νομίζετε ; Ἰστρίδια.

Τὴν εἶδον ταύτην, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τῷ Αἰῶνι τῆς προχθῆς κύτολεξεί ὡς ἐξῆς ἔχουσαν «ἀφίκοντο ἐκ Καλλιπόλεως Ἰστρίδια ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ κτλ., ἐν ξένος τις τῶν περὶ τὴν γλῶσσαν ἡμῶν φιλολογοῦντων, ἀναγνῶν ἐξάπαντος τὰ δρεκτικώτατα Ἰστρίδια θὰ προσωποποιήσῃ συνεικάζων ταῦτα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ἢ ἴσως καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου ἀφικομένης Ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ βακουφικῶν πρὸς διέγερσιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὀρέξεως.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ (Algeinfranche)

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδικὸς (speltzunt) εἰς τὴν Γεωγραφίαν, (ὡς καὶ τὴν φρενολογίαν) διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀγνοίαν τοῦ κ. I. I. Σ. δηλῶ ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Γῆς οὐδὲ τῆς Γεωγραφίας μου κἂν εὑρηνηται αἱ πόλεις Βελεμναί, Διδομένη καὶ Πτύα ἢ Ξυλοκοπητή.

ΚΟΙΜΙΤΣΑΣ.

ΑΙ ΑΘΩΩΣΕΙΣ

(Νέον ὄρος δημοσιογραφικόν)

Ἐποθέσατε ὅτι ὁ Α εἶπεν εἰς τὸν Β, ἢ ἔστω ὁ Γ εἶπεν εἰς τὸν Δ, ἢ μᾶλλον καὶ ὁ Ζ καὶ ὁ Π εἶπον ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστὰ, ἢ προτιμότερον οὐδ' ὁ Ε, οὐδ' ὁ Μ. εἶπόν τι.

* *

Καὶ εἶτα ἀναστρέψατε τὸ ἐλληνικὸν ἀλφάβητον καὶ λάβετε τὸν Φ καὶ τὸν Ψ ἢ τὸν Χ καὶ τὸν Ξ καὶ ἐκ τῶν 4 τούτων θὰ ἐνόησητε ὅτι ὁ Ρ εἶνε χειρότερος ἀπὸ τὸν Κ, ὅστις δὲν εἶνε καλλίτερος ἀπὸ τὸν Ν, ὅστις εἶνε τῆς αὐτῆς ποιότητος μὲ τὸν Σ.

* *

Καὶ ἐν δὲν ἀρκοῦν τὰ Ἑλληνικὰ λάβετε τὰ Λατινικὰ γράμματα. Ἐκλεψεν ὁ Γ, ἐλήστευσεν ὁ Δ, ὁ δὲ Σ ἀπεκαλύφθη κίβδηλος.

* *

Δὲν μένει ἄλλο λοιπὸν παρὰ νὰ ψάλλωμεν

Verrano a te sull' aura

I miei sospiri ardenti.

Τὸ σύνθημα τῆς χορευτικῆς περιόδου ἐδόθη ἤδη. Ἄλλ' ὅσοι θέλετε νὰ δώσητε χοροὺς μὴ λησμονήτε ὅτι δὲν θὰ ἔχουν ζωὴν καὶ φαιδρότητα, ἀνδὲν προμηθευθῆτε ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸ κοτιλιῶν ἀπὸ τοῦ ΣΟΛΩΝΟΣ. Ὁραϊόταται εἶνε αἱ ἐνδυμασίαι ἀπὸ τσιγαρόχαρτο, ἃς ἔφερε, καὶ χίλια δὴ ἄλλα περίεργα καὶ ὀπᾶνια ἐν Ἀθήναις.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ